

عنوان مقاله:

نقش نهاد تعلیم و تربیت و رسانه های ارتباط جمعی بر پرسشگری دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه رضائی گشینانی - فرهنگی آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

مسئله شناسی، هنر و مهارتی است که به وسیله آن مشکلات موجود را شناسایی می کنیم. مسئله شناسی، باعث ایجاد سوالات مختلف در ذهن فرد می شود و به دلیل تلاش او برای یافتن پاسخ این سوالات، فرد تصمیم گیری صحیحی در راستای حل مشکلات خواهد داشت. داشتن روحیه پرسشگری باعث می شود یادگیری عمیق تر صورت بگیرد؛ پس اهمیت آن در کودکان و دانش آموزان به دلیل قرار گرفتن در سن یادگیری، بیشتر است. در کودکان زیر ۵ سال، پرسش درباره موارد مختلف فقط به علت این است که آن ها می خواهند صحبت کنند اما به دنبال جواب سوال های خود نیستند. در کودکان بین عتای ۹ سال پرسش نشانه تفکر و آگاهی است؛ زیرا آن ها در مورد چیزهای جدید سوال می کنند، در ذهن خود سوالات زیادی دارند و به دنبال پیدا کردن پاسخ برای آن ها هستند. در کودکان بین ۱۰ تا ۱۵ سال سوالات آن ها بیشتر از رسانه های جمعی، مانند رادیو و تلویزیون شکل می گیرد؛ به همین علت مهارت پرسشگری باید در کودکان تقویت شود. اگر این مهارت از کودکی به آن ها آموزش داده شود؛ در آینده نیز از سوال پرسیدن خجالت نمی کشند و برای یافتن پاسخ برای پرسش های خود، تلاش می کنند و به آگاهی می رسند.

کلمات کلیدی:

قرآن، پرسشگری، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1967420>

